

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Z. M.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti **Ministerstvo dopravy**
žalovanému: sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č.j. 1189/2018-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 11. 2018, č.j. 1189/2018-160-SPR/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 9 800 Kč do rukou jeho zástupce JUDr. Radka Bechyně, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 5. 2015, č. j. MHMP 867282/2015, jímž magistrát zamítl námitky žalobce dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 16. 2. 2015.
2. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že žalovaný byl v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů je odpovídající. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Žalovaný shledal všechna oznámení, která jsou založena ve spisu, jako dostatečně přesná. Jelikož součástí spisové dokumentace nejsou jednotlivé boky, námitky týkající se jejich nedostatků považoval žalovaný za liché. Magistrát nebyl povinen pokutové bloky obstarávat, neboť oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečnými podklady.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje doloženého v odvolacím řízení dovozuje, že běžnou praxí je posuzovat i jednotlivé podklady – rozhodnutí v blokových řízeních. Žalobce považuje za porušení zásady legitimního očekávání, pokud různé krajské úřady rozhodují odlišně.
4. Dále žalobce uvádí, že ve svém odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Jediné důkazy, které však odvolací orgán posuzoval, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
5. Žalobce namítá, že oznámení o spáchání přestupku nejsou dostatečnými podklady. Aby byla vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci, je nutné je vždy porovnat s předmětným rozhodnutím. Žalobce uvádí konkrétní pokutové bloky série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013 č. bloku F 0832677, u kterých nebyly dodrženy zákonem a judikaturou stanovené požadavky. Dále vznáší řadu konkrétních námitek proti pokutovým blokům týkajícím se posuzované věci (bloky ze dne 16. 2. 2015, 6. 10. 2014, 21. 11. 2013, 16. 9. 2013 a 15. 7. 2013). Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Požaduje, aby se soud v jednotlivých případech zabýval otázkou, zda jednotlivá pravomocná rozhodnutí byla způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
6. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

7. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že rozhodoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Dále poukázal na to, že zástupce žalobce vystupuje v obrovském množství obdobných řízení a jen kopíruje žalobní námitky.
8. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Soud rozhodl v souladu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. mimo ústní jednání, neboť skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění podkladů – zejména jednotlivých pokutových bloků, které žalobce napadal.
11. Žaloba je důvodná.
12. Úvodem zdejší soud předesílá, že obdobnou věcí se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 2. 2020, č. j. 7 As 432/2018-21. Zdejší soud neshledal žádné důvody, pro které by se měl od závěrů v uvedeném rozsudku vyslovených jakkoli odchýlit.
13. Žalobce namítá, že se žalovaný v rozporu se zásadou legitimního očekávání nezabýval rozhodovací praxí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který běžně posuzuje i jednotlivé podklady – rozhodnutí v blokových řízeních.
14. Soud předně uvádí, že se žalovaný k námitce rozhodovací praxí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v napadené rozhodnutí vyjádřil v závěru svého rozhodnutí. Tudíž v tomto směru není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Soud dodává, že žalovaný je ústřední orgán státní správy (§ 1 bod 13 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky), zatímco Krajský úřad Moravskoslezského kraje je orgánem vyššího územního samosprávného celku – kraje (§ 67 zákona č. 129/2000 Sb., krajské zřízení), který je při výkonu přenesené působnosti v oblasti silniční dopravy podřízen také metodické činnosti žalovaného (viz § 30 krajského zřízení). Z popsaného vztahu správních úřadů vyplývá, že daná námitka žalobce není na místě, neboť žalovaný nemůže být jako nadřízený orgán krajských úřadů vázán jejich správní praxí při výkonu přenesené působnosti v oblasti silniční dopravy. Naopak úkolem žalovaného je sjednocovat praxi jemu podřízených správních úřadů.
15. Námitka není důvodná.
16. Žalobce též namítá, že jednotlivé podklady pro záznam bodů nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Napadá skutečnost, že správních orgány vycházely toliko z oznámení o spáchání jednotlivých přestupků, nikoli však z originálních podkladů.
17. Otázkou, z jakých podkladů mají správní orgány vycházet v námitkovém řízení podle zákona o silničním provozu, se již v minulosti podrobně zabývala judikatura správních soudů. Správní orgány jsou v řízení dle § 123c silničního zákona oprávněny přezkoumávat toliko způsobilost jednotlivých podkladů pro učinění záznamu bodů v registru řidičů, nemohou však znovu přezkoumávat závěry jednotlivých rozhodnutí (příkazů, pokutových bloků), na základě nichž je záznam prováděn (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Dále oznámení, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Takové oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Přitom nikoli každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74).

18. V nyní posuzovaném případě soud shledal, že žalobce v odvolání vznášel konkrétní námitky proti pokutovým blokům (srov. str. 3 odvolání), přičemž napadal zejména nedostatky v popisu skutku. Pokud správní orgán nedisponuje pokutovými bloky, nemůže ověřit, zda tyto nedostatky nečiní z pokutového bloku nezpůsobilý podklad pro záznam bodů. V takovém případě nelze spoléhat na obsah oznámení o přestupku. Jinými slovy, žalovaný v daném případě nedisponoval podklady, na jejichž základě by mohl dospět k závěru, zda jsou námitky žalobce v odvolání liché, či nikoliv.
19. Soud proto uzavírá, že žalovaný neobstaral dostatečné podklady, aby mohl řádně vypořádat odvolací námitky žalobce, kterými žalobce zpochybňoval způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Ani soud se tak nemohl zabývat žalobními námitkami, kterými žalobce zpochybňuje náležitosti těchto pokutových bloků, neboť by tím v této procesní fázi nahrazoval hodnocení ze strany správního orgánu.
20. Námitka je důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil, neboť správní orgány nevycházely v posuzovaném případě z dostatečných podkladů [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení si správní orgány obstarají zejména napadené pokutové bloky, popřípadě jejich kopie, aby mohly řádně prověřit důvodnost vznesených odvolacích námitek.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení 9 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupce.
23. Náklady řízení o žalobě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních

poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem, jež náleží za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále k nákladům řízení patří i 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu).

24. Žalobce si do nákladů řízení nárokoval též soudní poplatek 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Vzhledem k tomu, že návrhu nebylo vyhověno, nelze tento soudní poplatek považovat za důvodně vynaložený náklad, a proto jej soud žalobci nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2021

Mgr. Milan Tauber, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.